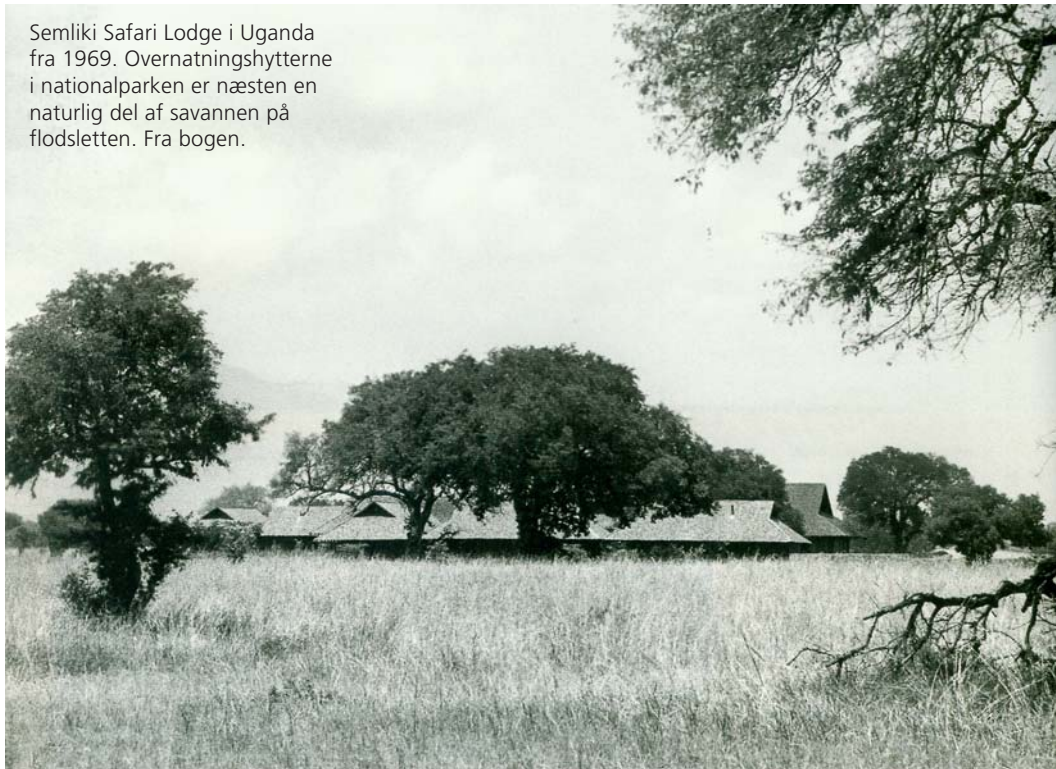

Semliki Safari Lodge i Uganda fra 1969. Overnatningshytterne i nationalparken er næsten en naturlig del af savannen på flodsletten. Fra bogen.

Byggeriet der vokser ud af landskabet

Hans Munk Hansen er en utrendy arkitekt med et nødvendigt budskab

„Jeg har altid forsøgt at underordne mig stedet, klimaet, kulturen, traditionen. Jeg har altid prøvet at holde mig selv tilbage.“ Hvem siger noget sådant utrendy nutildags? Og hvilken arkitekt gør det? Hans Munk Hansen gør, men han er også fra 1929 og behøver ikke at spille smart. Citatet er fra en avis, men det kunne også have stået i hans nye bog 'Arkitekt i fire verdensdele'.

Hans Munk Hansen har ikke været optaget af at skabe unikke bygningsmonumenter, men om at skabe byggerier der er en del af eksisterende kultur og helhed. Så selv om han ikke er landskabsarkitekt, er hans arbejder alligevel næsten en gave til landskabet fordi de ikke søger at dominere landskabet, men bliver en naturlig - og forskønnende - del af det. Der er altid harmoni mellem bygningerne og omgivelserne.

Et af hans arbejder er Dansk Folkeferies ferieby på Malta opført i 1970'erne. Den er bygget efter Middelhavsegnens klimatilpassede byggetradition med gårdhuse i kynger. Huse- ne er desuden opført i stedets naturlige sandsten. Efter Hans

Munk Hansens ord udskiller feriebyen sig i dag knap nok fra det omliggende landskab efter at bygningerne har fået patina og ligger gemt i tæt beplantning.

Et andet godt eksempel er overnatningshytterne opført sidst i 1960'erne i nationalparken på den ugandiske savanne. Hytterne er nænsomt indføj- et i naturen og udelukkende bygget af lokale materialer der også skaber en farvelighed med omgivelserne. Semliki Safari Lodge på flodsletten har store udhængstage er beklædt

med træspån, mens væggene er af afbarket eukalyptusrundtømmer der hviler på en høj sokkel af natursten. Ingen vinduesglas eller aircon. Kidepo Safari Lodge, der er placeret på en klippeformation, er et andet og mere dramatisk eksempel på hvordan byggeriet går i ét med landskabet.

Projekterne er baseret på en grundig indsigt i de lokale forhold, både landskab, bygningsskik, kultur, klima, materialer og økonomi. Dertil kommer en bred baggrundsviden og en dialogbaseret analyse af

de behov projektet skal løse. Det ender med enkle funktionelle løsninger der som regel også viser sig at være billige og smukke, men i alle tilfælde er de diskrete. Derudover kan man ikke udlede en særlig stil eller metode. Men det har heller ikke være nødvendigt.

Inspirationen fra mellemøstens byggetradition er dog meget tydelig i mange projekter. Ikke så mærkeligt. En fire måneder lang studierejse i 1954 satte sig eftertrykkelige spor. Efter sin afgang som arkitekt året efter arbejdede han ti år som arkitekt i Mellemøsten, i første omgang via ingeniørfirmaet Kampsax, sidenhen for arkitekten og idolet Jørn Utzon. Første opgave var byfornyelse i slummen i den iranske havneby Bandar Shapur. En opgave som de fine iranske arkitekter ikke ville røre ved.

Fra 1965 havde Hans Munk Hansen tegnestue i København, men havde stadig mest opgaver i udlandet. Deraf bogens titel. I Danmark kom restaureringer til at fylde meget, og det blev han efterhånden også lektor og professor i på Arkitektskolen.

Det er en inspirerende bog med lille tekstmængde og mange billeder - selv om man også tit savner flere billeder af anlæggene som de er i dag. Bogen er hurtigt læst, men dens budskab er stærkt. *sh*

Hans Munk Hansen: Arkitekt i fire verdensdele. Forlaget Vandkunsten 2011. 200 sider. 300 kr. www.forlagetvandkunsten.dk

Kidepo Safari Lodge er placeret højt på en klippeformation som en trappeformet bebyggelse. Billedet er et modelfoto fra bogen. Man savner en nyt foto fra stedet som i årtier ikke har kunne besøges på grund af borgerkrig.